

figt at opnaae ved dem, er til Exempel den, at den, der vil være Skomager skal godtgjøre, at han dog har nogen Dvælse i at sye Sko og Støvler, og ligeledes, at den, der vil være Smedker, skal godtgjøre at være i Besiddelse af nogen Dvælse i at høvle, sauge o. s. v. Det er det, der vil blive Følgen af Conseqventsen; men hvilke andre Følger der kan komme deraf, kan Ingen af os saa nøie bestemme. Det er et Forebyggelsesmiddel, som skal værne imod, at enhver Capitalist, som ikke har nogen Forberedelse i en eller anden Retning, fæster sig ganske over og undergraver de bestaaende Haandværkere — jeg taler ikke om Fremtiden, men jeg taler om den nærværende Tid. Lad os tænke os — vi ere jo i denne Sag komne til at oplyse saa meget ved Exempler — at der, saasnart denne Lov bliver givet uden Duellighedsprøve, kommer en Mand, der saaar ifinde at fæste sig over Skomagerprofessionen og anvende sin hele Capital derpaa; han opretter et stort Værksted og antager en heel Deel Svende, selv er han naturligtvis ikke Skomager, thi da der ikke fordres nogen Prøve af ham, saa behøver han ikke at være det; men hans Capital vil have til Følge, naar den saaledes bliver anvendt, at han ruinerer de allerede bestaaende Mestere, og det siger jeg er Uret. Jeg siger ikke, at det er rigtigt, bestandigt at beholde disse Prøver, men jeg siger, at vi skulle beholde dem for saa langt et Tidsrum, at det nogenlunde kan antages, at det store Antal Haandværkere endnu er tilstede, som kun ere komne saavidt, som de nu ere, efter megen Anstrengelse og ved Anvendelse af Capitaler, som de mange Gange have havt ondt ved at erhverve. Der er Ingen, der har angrebet Duellighedsprøverne haardere, end den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts, 2den Valgkreds (Tscherning). Han har hentet Exempler fra flere Steder, blandt Andet ogsaa fra Fæstevæsenet. Da ganske rigtigt, jeg kan ogsaa hente Exempler fra Fæstevæsenet, men det bliver i modsat Retning. Godsseieren vil jeg kalde Capitalisten og Fæsteren vil jeg ligne ved den mindre Haandværker, som vil komme til at bevæge sig ved Siden af den store Capitalist. Nu siger man til den fattige Haandværker: Du kan tage

Arbejde hos denne store Fabrikherre, thi Haandværker kan man ikke kalde ham, men derved taber han sin Selvstændighed og bliver afhængig af den Anden i selvsamme Forhold, som Fæsteren for sig er ligeoverfor Godsseieren. Denne Tilstand er slet ikke behagelig, allermindst for den, der tidligere har været uafhængig og selvstændig, men som paa Grund af disse Forhold maa nødes til at opgive sin Selvstændighed for at gaae ind og leve under Andres Binger. Det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) hentyede ogsaa, saavidt jeg erindrer, Exempler fra Præsterne og fra Embedsstanden i det Hele. Velan, vi ere nu s. Ex. komne saavidt, at man ikke længere fortrinnsviis tager Seminarister til Skolelærere, men vi have dog beholdt Prøven tilbage, og dette mener jeg er rigtigt. Det behøves ikke, at en Mand for at blive Haandværker skal have været i Lære hos den og den Mester, men jeg forlanger kun, at han skal aflægge Prøve paa, at han forstaaer den Haandtering, han agter at drive. Vi sige til de unge Mennecker, der ville være Skolelærere: Du behøver ikke at være Seminarist, men vi ville prøve, om Du har nogen Kjendskab til Saget, ellers kan Du ikke blive det. Jeg troer ogsaa, at man ikke behøver at have theologiske Candidater til Præster; dog dette skal jeg imidlertid lade staae hen; jeg paastaar, at man kunde undgaae at tage juridiske Candidater til mange Embeder, som nu udelukkende besættes med Saadanne, men nu vil jeg spørge, om man ikke vilde begaae en stor Uret mod disse Mennecker, som have anvendt deres Tid, Tid og Penge paa at uddanne sig til disse Forretninger, dersom man strax vilde lade saadanne Embeder staae aabne for Alle? Den samme Uret afstedkommer man med Hensyn til dem, der hidtil have levet under den ældre Lovgivning, og som have vidst, at de skulde saa og saa mange Aar staae i Lære og senere gjøre Mesterskykke, førend de kunde faae Lov til i Fremtiden at ernære sig paa denne Maade. Jeg vil sige det Samme som den ærede Forfatter: lad Friheden leve i denne Retning, men jeg siger: lad os for en Tid beholde en Grændse, for at værne om det Bestaaende, og jeg gjentager, hvad jeg tidligere har sagt, og skal holde paa